

GÖLGE: HAFIZADAN BOŞLUĞA

İZ MEKÂNDAN ARINMA MEKÂNINA

İnsan, gölgeler arasında ilerler, zamanın izini taşır ve sonunda boşluğun sükunetinde kendini bulur. Gölge hafızayı kaydeder, boşluk ise arındırır.

1. İZ ALANI (IŞIK)

Perfore yüzeylerden süzülen ışık, mekânda ilk izleri oluşturur.

2. HAREKET ALANI (YARI GÖLGE)

İnsan hareket ettikçe gölge mekâna karışır, izler üst üste biner.

3. HAFIZA YOLU (YOĞUN GÖLGE)

Gölge hafızayı kaydeder. Mekân, geçmişin izlerini taşır.

4. BOŞLUĞUN SİĞİNAĞI (BOŞLUK)

Boşlukta su ve ışıkla birlikte zihin arınır, insan kendini bulur.

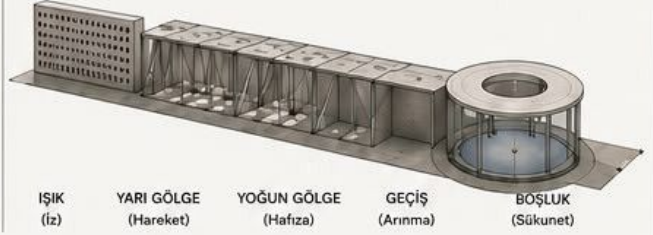
MALZEME PALETİ

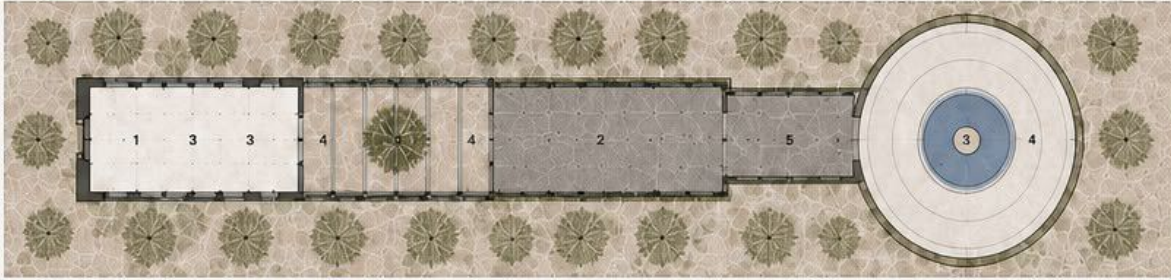
IŞIK ve ATMOSFER

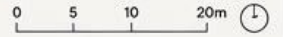
KONSEPT DİYAGRAMI

VAZİYET PLANI / ZEMİN PLANI

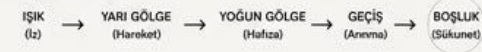
- İZ ALANI (IŞIK)
- HAREKET ALANI (YARI GÖLGE)
- HAFIZA YOLU (YOĞUN GÖLGE)
- GEÇİŞ / ARINMA
- BOŞLUĞUN SİĞİNAĞI (BOŞLUK)

MALZEME VE DOKU

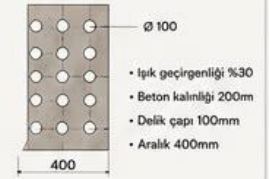
AKIŞ DİYAGRAMI

DETAYLAR

Y: PERFORE DUVAR

ZAMAN VE IŞIK DİYAGRAMI

SABAH

ÖĞLE

İKİNDİ

GÜN BATIMI

GECE

TEMEL İLKELER

MEKÂNSAL DENEYİM

Gölgeyle başlayan yolculuk, boşlukta son bulur. İnsan, kendi içsel temizliğe dönüşür.

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK

